

KURSRAPPORT – JUS 113, vår 2018

EMNEANSVARLIG: Jan-Ove Færstad

1. FAGLÆRERS GENERELLE VURDERING

a) Strukturen på kursopplegget

I likhet med de øvrige kursene på 1. studieår består undervisningen på kurset JUS 113, Kontraktsrett I, av forelesninger, storgruppeundervisning og arbeidsgruppeundervisning. Det er også utarbeidet fire fagmoduler på «Mitt UiB». Her brukes tekst, figurer og video for å gi studentene en introduksjon til, og oversikt over, de ulike spørsmålene som behandles på kurset. Hver fredag under kurset ble det også lagt ut en ny episode av videopodcasten «Kontraktsrettsfredag», der Johan Giertsen og undertegnede diskuterte ulike kontraktsrettslige spørsmål sammen med Lise Carlsen, en av arbeidsgruppelederne på kurset.

For meg som emneansvarlig har det vært viktig å utvikle et helhetlig opplegg for emnet hvor det er en tydelig og gjennomtenkt sammenheng mellom læringsutbyttebeskrivelse, læringsaktiviteter/undervisningsaktiviteter og eksamen. Arbeidet med å utvikle en slik helhet ble påbegynt da jeg tok over som kursansvarlig i 2017, og har blitt videreutviklet gjennom årets kurs. Mitt generelle inntrykk er at dette arbeidet har vært svært vellykket. Samtlige læringsaktiviteter har fungert etter planen, og de utgjør naturlige puslespillbiter i den læringsprosessen studentene går gjennom fra første dag på emnet og frem mot avsluttende eksamen. Ekstra gledelig er det at tilbakemeldingene som fremkom på referansegruppemøtet og gjennom emneevalueringen etterlater et klart inntrykk av at studentene synes å sette pris på den helhetstankegangen som gjennomsyrrer kursopplegget.¹ I emneevalueringen ga 45 av 48 respondenter emnet toppkarakter, og de ga særlig uttrykk for at de var svært fornøyde med forelesningene og den digitaliserte delen av kursopplegget. Det er likevel elementer i opplegget for emnet som kan forbedres ytterligere, og nye elementer som bør prøves ut. Enkelte slike forslag til forbedringer har kommet fra studentene på kurset, og jeg vil kommentere disse innspillene og forslagene sammen med andre ideer til videreutvikling av emnet underveis i denne rapporten.

b) Forelesningene

Forelesningsrekken startet med en introduksjonsforelesning hvor det ble brukt tid på å synliggjøre hva studentene skulle lære i løpet av emnet (læringsutbyttebeskrivelsen), og på hvordan flere senere kurs bygger videre på det studentene lærer på Kontraktsrett I. Det ble i tillegg brukt mye tid på å synliggjøre for studentene hvordan de ulike læringsaktivitetene på emnet henger sammen og utfyller hverandre, og at de ulike læringsaktivitetene utgjør «puslespillbiter» som er ment å skulle gi ulike bidrag til studentenes læring.

På referansegruppemøtet etter kurset i 2017 kom det tilbakemeldinger om at studentene ønsket at forelesningene tidlig i forelesningsrekken skulle ha et sterkere oversiktspreg enn hva tilfellet var for forelesningsrekken i 2017. Jeg var langt på vei enig med studentene i denne tilbakemeldingen, og på årets kurs ble det brukt tre forelesningstimer på å gi studentene en innledende oversikt over hovedspørsmålene på emnet. Mitt inntrykk er at grepet var vellykket, men at det ikke er nødvendig å bruke fullt så mye forelesningstid på dette. Tilbakemeldingene fra studentene var også blandet. Noen studenter meldte tilbake at de syntes at oversiktsforelesningene var veldig nyttige, mens andre mente at det tok unødvendig mye tid. Etter mitt syn er det verdifullt å sette fokus på de overordnede spørsmålene i emnet innledningsvis i forelesningsrekken, og mange studenter vil ha stor nytte av å bli presentert for noen «knagger» som kan lette deres videre læring. Samtidig dekker fagmodulene på «Mitt UiB» en stor del av dette behovet, og det må kunne forventes at studentene orienterer seg på «Mitt UiB» i forkant av forelesningsrekken. Det bør nok brukes noe forelesningstid på å gi studentene en innledende oversikt over emnet også på neste års kurs, men tidsbruken kan antagelig reduseres noe.

¹ Som en student skriver i emneevalueringen: «Kursansvarlige har virkelig lagt til rette for at man skal henge med og forstå allerede fra starten av, og gjennom hele kurset gis en alle forutsetninger for å gjøre det godt på eksamen. Svært pedagogisk, men også gøy, er inntrykket jeg sitter igjen med.»

Dagens kursmodell innebærer at studentene på 1. studieår ofte har eksamen i ett fag fredag i en uke, og så begynner med forelesninger i neste fag mandag i uken etter. Dette legger visse begrensninger på hvor godt forberedte vi kan forvente at studentene er når de stiller på første forelesning mandag morgen. På tidligere år kurs i Kontraksrett I har det vært fire forelesningstimer den første mandagen på kurset, først en introduksjonsforelesning fra 0815-1000 og så en ordinær forelesning fra 1215-1400. For å gi studentene bedre mulighet til å møte forberedt også på de første forelesningene på kurset ble introduksjonsforelesningen i år flyttet til mandag klokken 1215, og den neste forelesningen flyttet til onsdag i den første kursuken. Jeg opplever at denne endringen ga studentene en noe mindre hektisk start på kurset og gjorde det lettere for dem å innarbeide gode studierutiner allerede fra start av.

Som et prøveprosjekt ble hovedvekten av årets forelesninger gjennomført som «diskusjonsforelesninger» hvor Johan Giertsen og undertegnede holdt forelesningene i fellesskap. Dette prøveprosjektet var en videreføring og utvidelse av en vellykket test av «diskusjonsforelesning» som undervisningsform på fjorårets kurs. Hovedformålet med en diskusjonsforelesning er å unngå det monologpreget som kjennetegner den klassiske forelesningen, og å legge til rette for en diskusjon der både forelesere og studenter deltar. Forelesningen går med dette bort fra en tanke om å dekke faget fra «vegg til vegg», og brukes heller til å fokusere på spørsmål av særlig interesse eller spørsmål som studentene erfaringsmessig opplever som vanskelige. For at studentene skal få maksimalt utbytte av en slik diskusjonsforelesning er det en forutsetning at de har forberedt seg før de møter til undervisning. Forelesningsplanen på mitt UiB informerte derfor studentene om hvilke kapitler i læreboken og hvilke moduler på Mitt UiB de burde jobbe med i forkant av hver forelesning.

I løpet av kurset prøvde vi ut litt ulike former på diskusjonsforelesningene, men en struktur vi ofte kom tilbake til var som følger: En av oss holdt et kort foredrag knyttet til temaet for forelesningstimen. Foredraget ble så supplert (fortløpende eller avslutningsvis) av kommentarer fra den andre foreleseren. Disse kommentarene fokuserte hovedsakelig på områder hvor vi var faglig uenige, eller hvor det var mulig å nærme seg et spørsmål fra flere ulike vinkler. Det ble også åpnet opp for spørsmål og kommentarer fra studentene. Totalt brukte vi ca en halv forelesningstime på denne delen. I den andre halvdel av forelesningstimen diskuterte vi korte, praktiske oppgaver med studentene. Studentene ble presentert for flervalgsoppgaver (som oftest en kort praktikumsoppgave) hvor de skulle avgi svar via Kahoot.² Etter at studentene hadde avgitt svar, men før det riktige svaret ble avslørt, ble de oppfordret til å diskutere oppgaven og det svaret de hadde avgitt med sidemannen. Oppgaven ble så oppsummert gjennom at foreleserne diskuterte oppgaven seg imellom, og vi undersøkte hvorfor/hvorfor ikke de ulike svaralternativene var riktige og om flere svar kunne være riktige slik oppgaven var utformet. Vi diskuterte også hvilke endringer i faktum som eventuelt kunne ledet til et annet svar på spørsmålet. I hele denne prosessen utfordret vi også studentene til å komme med innspill, og å begrunne de svarene de hadde gitt.

Opgavene var bevisst utformet for å aktualisere interessante faglige diskusjoner, og de ga oss mulighet for å synliggjøre rommet for faglig uenighet mellom to fagpersoner. Gjennom å utforme oppgavene på denne måten inspirerte vi også til diskusjoner mellom studentene og mellom studenter og forelesere. Det viste seg raskt at det var lettere for studenter å ta ordet i diskusjonen når foreleserne inntok ulike standpunkt i en konkret tvist. Gjennomgående var studentene svært aktive, både i diskusjoner seg imellom og i plenumsdiskusjoner. Studentene synes å ha hatt stort utbytte av dialogforelesningene. Tilbakemeldingene på referansegruppemøtet var utelukkende positive, og studentene trakk særlig fram diskusjonen i etterkant av hvert Kahoot-spørsmål som nyttig og lærerik. Inntrykket fra emneevalueringen er det samme. 37 av 48 respondenter sier at forelesningene bidro i stor grad eller svært stor grad til deres læring på kurset.³

All den tid erfaringene med diskusjonsforelesninger er utelukkende positive, både fra undervisersiden og fra studentsiden, er det naturlig å videreføre dette tiltaket også for kurset i 2019. Som foreleser er det mye mer givende å diskutere faglige spørsmål med en annen fagperson og med studentene, enn det er å referere fra et

² Oppgavene var hovedsakelig knyttet til temaet for den aktuelle forelesningstimen, men studentene fikk tidvis også enkelte spørsmål helt eller delvis knyttet til tema vi hadde diskutert på en tidligere forelesning. Formålet med dette var å bidra til repetisjon, og å hjelpe studentene med å se sammenhenger i emnet.

³ Følgende utsagn fra en student i emneevalueringen er representativt for dem som ga tilbakemelding i fritekst: «[Jeg er] positivt overrasket over hvor godt samspeillet mellom Giertsen og Færstad fungerte, det var gøy, lærerik og spennende å være på forelesning.»

forhåndsskrevet manus. Samtidig er diskusjonsforelesninger en krevende undervisningsform. Man må stole på egne fagkunnskaper og egen evne til å håndtere faglige spørsmål «på direkten» på en helt annen måte enn hva tilfellet er på ordinære forelesninger. Som universitetsansatte er dette likevel noe jeg mener vi må kunne forventes å håndtere, og min klare erfaring er at studentene har veldig stor respekt og forståelse for at man heller ikke som fagperson og emneansvarlig har paratkunnskap om ethvert detaljspørsmål som kan oppstå.

Det ble kun publisert opptak av innføringsforelesning/oversiktsforelesning, gjennomgang av obligatorisk kursoppgave og oppsummeringsforelesningen på kurset. De øvrige forelesningene var «diskusjonsforelesninger», og opptak av disse ble ikke publisert. Det er flere grunner til dette. Den viktigste grunnen er at diskusjonsforelesningene forutsetter stor grad av studentaktivitet, hvor studentene må være tilstede i auditoriet når denne aktiviteten pågår for å oppnå særlig læringsutbytte. Å se opptak av at studenter diskuterer Kahoot-spørsmål med sidemannen gir lite læringsutbytte, og mitt klare pedagogiske standpunkt er at studenter som ikke har anledning til å være tilstede på disse forelesningene vil få bedre læringsutbytte gjennom andre aktiviteter enn å se på opptak av diskusjonsforelesningene i ettertid. Videre kan opptak av diskusjonsforelesningene virke dempende på studentaktiviteten i auditoriet, og dermed undergrave det sentrale formålet med diskusjonsforelesningene. Av den grunn vil det heller ikke bli publisert videoopptak av diskusjonsforelesningene på neste års kurs.

c) Digitalisering og «Mitt UiB»

Det er utviklet en introduksjonsmodul, samt fire fagmoduler til emnet på «Mitt UiB». I introduksjonsmodulen finner studentene en oversikt over læringsopplegget på kurset, en oversikt over forholdet mellom læringsaktiviteter og forventet læringsutbytte av disse aktivitetene, samt en video der studentene får tips og råd om hvordan de bør studere for å forstå emnet best mulig. De enkelte fagmodulene inneholder en kombinasjon av tekst, bilder og video som er ment å skulle gi studentene en grunnleggende innføring i de temaene som blir behandlet i løpet av kurset. Fagmodulene vil bli videreutviklet frem mot kursstart 2019, og jeg tar også sikte på å inkludere en selvtest for studentene avslutningsvis i hver fagmodul.

Hver uke kurset igjennom ble det også publisert en ny episode av video-podcasten «Kontraktsrettsfredag», hvor Johan Giertsen, Lise Carlsen (arbeidsgruppeleder) og undertegnede diskuterte tema som studentene hadde jobbet med i uken som var, eller skulle i gang med den påfølgende uken på kurset. Studentene er gjennomgående svært fornøyde med denne podcasten, og peker på at det er verdifullt at en av arbeidsgruppelederne deltar og deler av sine erfaringer. Som emneansvarlig vil jeg slutte meg til dette. Lise Carlsen gjorde en strålende innsats og bidro med viktige nyanser og et studentnært blikk på de temaene som ble diskutert. Dette perspektivet er viktig for at studentenes utbytte av podcasten skal bli så stort som mulig. Enkelte studenter har etterspurt «Kontraktsrettsfredag» som en ren lydfil, og fra og med kurset i 2019 vil «Kontraktsrettsfredag» bli publisert både som videofil og som en ren lydfil.

d) Arbeidsgrupper og arbeidsgruppeoppgaver

Mitt inntrykk er at både arbeidsgruppesamlingene og arbeidsgruppeoppgavene gjennomgående har fungert godt. På referansegruppemøtet fremhevet studentene særlig at det var positivt at det var en naturlig progresjon i arbeidsoppgavene. På samme måte som på tidligere års kurs var noen studenter kritiske til at enkelte tema ble gjennomgått på forelesning i etterkant (og ikke i forkant) av den arbeidsgruppesamlingen som omhandlet det samme temaet. Denne strukturen er basert på et klart pedagogisk valg, noe som også ble tydeliggjort for studentene på emnets innføringsforelesning.

Det kan synes som om studentene i løpet av første studieår ikke i stor nok grad blir orientert om den grunnleggende pedagogiske modellen som hele vår studieordning bygger på, og begrunnelsen for problembasert læring i modifisert form som pedagogisk modell. Selv om dette i større eller mindre grad blir tatt opp i innføringsforelesningene til de enkelte emnene, burde vi kanskje synliggjort denne pedagogiske modellen for studentene allerede tidlig på 1. studieår. Jeg kommer nærmere tilbake til dette under pkt. 5 nedenfor.

De oppgavene som blir benyttet på arbeidsgruppene gjennomgikk en mindre revisjon i 2017, og dette oppgavesettet ble benyttet uforandret på kurset i 2018. Selv om oppgavesettet etter mitt syn er godt egnet til bruk på arbeidsgruppene, kan det etter hvert være på tide med en større revisjon av oppgavesettet. Jeg har

planlagt en slik revisjon før kurset i 2019, men finner det naturlig å avvente denne prosessen frem til kursets fremtid og eventuelle plassering i en ny studieordning er endelig avklart.

e) Storgrupper og storgruppeoppgaver

Dersom opplegget for storgruppesamlingene blir for omfattende, er det lett for studentene å tenke at de «stjeler» tid fra gruppen gjennom å delta i diskusjonene. Motsatt vil et mindre omfattende opplegg signalisere at tid til refleksjon og diskusjon er viktigere enn å dekke flest mulig tema på kortest mulig tid. Før kurset i 2017 valgte jeg derfor å gjøre storgruppeoppgavene noe mindre omfattende enn det de har vært på tidligere års kurs. Formålet med dette grepet var å frigjøre mer tid til diskusjon og refleksjon på storgruppene. Basert på de positive erfaringene fra fjorårets kurs ble dette grepet beholdt også på årets kurs. Også i år var erfaringene med dette grepet utelukkende positive.

Tiden på storgruppesamling ble dels brukt på diskusjon i smågrupper og dels på diskusjon i plenum. Når diskusjonen starter i smågrupper blir terskelen for den enkelte student til å komme med sine bidrag lavere enn hva den er i en plenumsdiskusjon. Samtidig er det også lettere for mange studenter å bidra i en etterfølgende plenumsdiskusjon dersom de i sine innlegg kan vise tilbake til det som ble diskutert i smågruppene. Kombinasjonen mellom smågrupper og plenumsdiskusjoner er derfor godt egnet til å skape studentaktivitet på storgruppesamlingen. Samtidig har diskusjon i smågrupper den fordelen at storgruppelederen kan gå rundt mellom gruppene, og gi studentene veiledning i langt mindre grupper enn det vi ellers har anledning til innenfor vårt undervisningsopplegg. Jeg er ikke i tvil om at slike samtaler mellom underviser og mindre grupper studenter er verdifulle for studentenes læring.

Selv om studentenes oppfatning av utbyttet av storgruppesamlinger varierer også på dette kurset, synes de fleste studentene å være fornøyd med opplegget på storgruppesamlingene. På referansegruppemøtet ga flere studenter uttrykk for at de mente at opplegget for storgruppesamlingene på dette kurset ga et bedre læringsutbytte enn opplegget på tidligere emner på 1. studieår, hvor utvalgte studenter skulle holde en presentasjon for resten av gruppen. Dette er en viktig tilbakemelding å ta med seg og videreformidle til øvrige emnene. Samtidig er det opp til den enkelte emneansvarlige å vurdere hvordan tiden på storgruppesamlingene brukes for å oppnå størst mulig læringseffekt blant studentene. På dette emnet ser jeg imidlertid ingen grunn til ikke å holde fast ved dagens opplegg for storgruppesamlingene fremfor et opplegg med utstrakt bruk av studentpresentasjoner.

f) Obligatorisk kursoppgave

Årets obligatoriske kursoppgave besto av en praktikumsdel og en teoridel, hvor praktikumsdelen utgjorde 75%. I den praktiske oppgaven ble studentene bedt om å ta stilling til en tvist om lemping av en avtale om valutalån. Spørsmålet måtte drøftes i lys av forbrukeravtaledirektivet, og begge parter anførte dommer fra EU-domstolen til støtte for sitt syn. Oppgaven må betegnes som svært krevende. Likevel håndterte de fleste studentene oppgaven på en god måte, og det var kun to studenter som ikke besto den obligatoriske kursoppgaven.

Til tross for vanskelighetsgraden ga studentene gjennomgående positive tilbakemeldinger på den obligatoriske kursoppgaven. Flere studenter ga uttrykk for at de mente at arbeidet med oppgaven ga dem en god mestringfølelse og en trygghet på egne ferdigheter. Jeg tror at slike erfaringer er svært verdifulle for den enkelte student. Den obligatoriske kursoppgaven er langt viktigere som en læringsaktivitet enn som en prøvingsaktivitet, og det å kunne bruke en uke på å fordype seg i en virkelig vanskelig oppgave er noe studentene lærer svært mye av.

Oppgaven utfordret studentene på hvilken betydning forbrukeravtaledirektivet har for anvendelsen av avtaleloven § 36. Temaet er behandlet i den anbefalte litteraturen på kurset, og EU-rettsens betydning for norsk avtalerett var også tema på en av forelesningene i forkant av den obligatoriske kursoppgaven. Blant studentene var det delte meninger om dette var tilstrekkelig, eller om det burde vært brukt mer tid på EU-retten i forkant av den obligatoriske kursoppgaven. Uavhengig av tema for den obligatoriske kursoppgaven er EU-rettsens betydning for norsk avtalerett et interessant og viktig tema å ta opp på dette emnet. Samtidig er det begrenset hvor mye av tiden på forelesninger og gruppeundervisning som kan brukes på dette temaet. Jeg har derfor vært i kontakt med emneansvarlig på NIRI, og vi har blitt enig om å spille inn en eller to videoer der vi diskuterer dette temaet. Disse videoene vil bli lagt ut i en relevant modul på «Mitt UiB» under kurset i 2019. Dette grepet bidrar også til å

synliggjøre for studentene at det er forbindelseslinjer ikke bare mellom Kontraktsrett I og de øvrige privatrettslige emnene på studiet, men også til et emne som NIRI.

g) Eksamen

Som en forsøksordning ble årets eksamen avviklet som en 6-timers skoleeksamen med ordgrense.⁴ Formålet med forsøksordningen var å sikre at studentene fikk mer tid til refleksjon over de spørsmål eksamensoppgaven stilte, samtidig som ordbegrensningen gjorde det nødvendig for dem å ha et reflektert forhold til hva de valgte å bruke plass på i sin besvarelse. I forkant av eksamen hadde undertegnede et stort fokus på å sikre at eksamensoppgaven fikk et passelig omfang slik at den fint kunne håndteres innenfor de gitte rammene. Det er mitt klare inntrykk at oppgavens omfang traff ganske godt, og tilbakemeldingene fra studentene indikerer også at de to ekstra timene i stor grad ble brukt til refleksjon. Når det gjelder ordgrensen er det gjennomgående inntrykket fra sensuren at denne medførte få problemer for studentene. Selv om jeg ikke har gjort gjennomsnittsberegninger, sitter jeg igjen med det klare inntrykket at flertallet av besvarelsene lå nærmere den anbefalte enn den absolutte ordgrensen. Hvorvidt ordgrensen ledet til at studentene formulerte seg kortere og mer presist enn hva de ville gjort uten ordgrensen er det vanskelig å mene noe om ut fra en eksamen alene. Det er likevel mitt klare inntrykk fra sensuren at ordgrensen hadde en positiv effekt på studentenes skrivestil. Ytterligere erfaringer er likevel nødvendig før man kan si noe sikkert om dette.

Selve eksamen forløp uten vanskeligheter. I ettertid har enkelte studenter meldt tilbake at måten ordgrensen ble håndtert på i Inspira førte til at de ikke kunne redigere egen oppgave slik de ønsket. Slik systemet er innrettet pr. i dag må vi velge mellom enten å sette inn en absolutt ordspærre, eller å la det være opp til studentene selv å sørge for at de overholder ordgrensen. På ordinær eksamen ble den første varianten valgt ut fra en tanke om at det ville gi studentene trygghet å vite at Inspira faktisk hindret dem i å overskride ordgrensen. Dersom det er slik at studentene opplever denne absolutte sperren i Inspira som en hindring for deres skriveprosess kan det være aktuelt å fjerne denne på senere eksamener (noe som også ble gjort i forbindelse med kontinuasjonseksamen).

Karakterfordelingen på emnet var som følger:

- A: 8,6 %
- B: 27,3 %
- C: 43,6 %
- D: 14,7%
- E: 5,3%
- F: 0,5 % (2 kandidater)

Andelen studenter som fikk karakteren A eller B er noe høyere på årets kurs enn hva den har pleid å være på tidligere års kurs (35,9 % i år sammenlignet med 30,4% i 2017). Samtidig ligger andelen som fikk karakteren C rimelig stabil (43,6 i år sammenlignet med 43,3 i 2017). I samsvar med dette har andelen studenter som fikk karakteren D, E eller F har gått noe ned (20,5 % i år sammenlignet med 26,3 % i 2017). Utvalget er imidlertid for lite, og endringene er for små, til å si noe sikkert om hvorvidt disse endringene skyldes endringene i kursopplegget. Det vil derfor være interessant å vurdere disse endringene over tid.

h) Samarbeid med administrasjonen

Samarbeidet med administrasjonen har som vanlig fungert utmerket. Kari Bjørøy har gjort en strålende innsats, og hennes erfaring og kompetanse er svært verdifull for gjennomføringen av kurset.

2. FAGLÆRERS VURDERING AV RAMMEVILKÅRENE

Auditoriene har fungert som forventet. For storgruppeundervisningene kunne det vært ønskelig med litt større grupperom. Pedagogisk sett er det ikke optimalt at storgruppeundervisningen skjer i rom som helst bør innredes som klasserom for å få plass til alle studentene. Det er lettere å skape en god arena for diskusjon dersom studentene ikke må sitte på rekker.

⁴ Øvre ordgrense var på 3 750 ord, den anbefalte ordgrensen ble satt til 3 300 ord.

Som det har fremgått har det i storgruppesamlingene vært lagt stor vekt på å veksle mellom diskusjoner i mindre grupper og diskusjoner i plenum. Både studenter og undervisere har gitt tilbakemelding om at denne formen på storgruppesamlingene fungerer veldig bra. De fysiske rammevilkårene i seminarrommene legger imidlertid en del begrensninger på slike vekslinger mellom ulike arbeidsformer. Et relativt enkelt tiltak for å gjøre det enklere å variere arbeidsformene på storgruppesamlingen kunne være å gå til anskaffelse av stoler og bord med hjul, slik at disse enkelt kan flyttes etter behov.

3. FAGLÆRERS KOMMENTAR TIL ÅRETS STUDENTEVALUERING(ER) (REFERANSEGRUPPEMØTET)

Referat fra emnets referansegruppemøte er lagt ved denne rapporten, og skal være kommentert av kursansvarlig, jf. vedtak i Studieutvalget den 21.4.15.

Synspunktene som fremkom på referansegruppemøtet har blitt kommentert fortløpende.

4. OPPFØLGING AV FJORÅRETS EVALUERING

Dette har blitt kommentert fortløpende i det foregående.

5. FAGLÆRERS SAMLEDE VURDERING, INKL. FORSLAG TIL FORBEDRINGSTILTAK

Det er mitt klare inntrykk at emnet JUS 113 Kontraktsrett I i sin helhet fungerer svært bra. Dette inntrykket styrkes ytterligere av at fakultetet våren 2018 ble tildelt UiBs Uglepris for arbeidet med emnet Kontraktsrett I. I sin innstilling trekker komiteen særlig frem at de grep som har blitt gjort med emnet er godt gjennomtenkte og basert på en helhetlig tilnærming til samspillet mellom læringsutbyttebeskrivelse, undervisning og vurdering. Arbeidet med en ytterligere heving av kvaliteten på emnet bør skje med den samme helhetlige tilnæringsmåten, og med utgangspunkt i læringsutbyttebeskrivelsen for emnet. Hovedsakelig vil videreutviklingen av emnet for 2019 bestå i en videreutvikling av de allerede eksisterende elementene. Noen slike forbedringstiltak er skissert tidligere i denne rapporten.

Som nevnt tidligere i rapporten synes studentene som gruppe å ha svært begrensede kunnskaper om ulike syn på læring og om hva det innebærer at vårt studieopplegg er basert på en modifisert form for problembasert læring. Dette leder til at svært mange studenter baserer sin studieatferd på andre studenters erfaringer og ikke på forskningsbasert kunnskap om læring. På årets kurs brukte jeg, som nevnt, en del tid på innføringsforelesningen på å snakke om hvilke læringsaktiviteter som er best egnet for å oppnå varig læring. Jeg trakk blant annet frem forskning som viser oss at det å ta notater i form av en aktiv sammenfatning av hovedpunktene bidrar til en dypere og mer varig læring enn hva en mer passiv transkriberingstilnærming til notatskriving gjør. Etter det jeg kan bedømme hadde dette en positiv innvirkning på studentenes tilnærming til de ulike læringsaktivitetene på kurset. Jeg kommer til å fortsette å bruke tid på dette på neste års kurs, men vil også anbefale at fakultetet vurderer å utvikle et mer helhetlig opplegg for å formidle grunntankene bak vårt studieopplegg, samt forskningsbasert kunnskap om læring, til studentene på 1. studieår.

Bergen 09.10 2018

Jan-Ove Færstad
Emneansvarlig JUS 113